

Daniela Zeller

Wymiana doświadczeń z zagranicą w dziedzinie konserwatorstwa i muzealnictwa

Ochrona Zabytków 33/3 (130), 262

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W dniach 12—21 września 1979 r. w ramach wymiany kulturalnej organizowanej przez Ministerstwo Kultury i Sztuki gościliśmy w Polsce pracownika Instytutu Ochrony Zabytków i Przyrody z Pragi — Boženę Pavelkovą. Przedmiotem zainteresowania gościa były zagadnienia konserwacji i ochrony historycznych ogrodów i parków, dlatego w programie wizyty uwzględnione zostały spotkania w Warszawie i okolicach, Białymstoku i okolicach, a także w Krakowie.

W okresie od 5 października do 4 listopada 1979 r. przebywała w naszym kraju architekt Maria Orasanu — pracownik Dyrekcji Konserwacji Zabytków Rady Kultury i Wychowania Socjalistycznego Rumunii. Głównymi problemami interesującymi gościa były: konserwacja i restauracja zabytków

architektury XVI—XIX w., dostosowanie zabytkowych budynków do nowych potrzeb oraz ochrona zespołów zabytkowych i ich integracja z systemem współczesnego miasta. W czasie pobytu arch. M. Orasanu zwiedziła Warszawę, Kraków, Toruń, Gdańsk i Wrocław, gdzie konsultowała się z wojewódzkimi konserwatorami zabytków, a także zwiedzała Pracownię Konserwacji Zabytków w tych ośrodkach. W ramach wymiany kulturalnej z Niemiec — Republiką Demokratyczną w dniach 15—20 października 1979 r. przebywali w Toruniu: Heinz Feuerstake, dyrektor Państwowego Przedsiębiorstwa Konserwacji Zabytków w Halle, Dieter Gawlitta, dyrektor ds. restauracji w Przedsiębiorstwie Konserwacji Zabytków w Dreźnie oraz Jakob Wieland, konserwator szkła. Celem pobytu gości z NRD było zapoznanie się

z zagadnieniami konserwacji szkła w Polsce. W dniach 16—26 października 1979 r. przebywały w Polsce konserwatorzy estońskie: Jutta Mapei oraz Ewa Rejten; interesowały się restauracją zabytków architektury oraz adaptacją zabytkowych budowli na ośrodki kultury. W czasie dziesięciodniowego pobytu zwiedziły Wilanów, Wawel i okolice Krakowa oraz zamek w Łańcucie. W ramach współpracy Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków z Instytutem Ochrony Zabytków w Nowym Sadzie (Jugosławia) w dniach 15—23 listopada 1979 r. gościliśmy kierownika działu dokumentacji — Mirjanę Gucu; w programie pobytu uwzględniliśmy wizyty w Biurach Badań i Dokumentacji Zabytków w Warszawie i Krakowie.

Daniela Zeller

KONSERWACJA DUŻYCH OBIEKTÓW DREWNIANYCH WYDOBYTYCH Z WODY — MIĘDZYNARODOWE SYMPOZJUM W AMSTERDAMIE

Symposium obradowało w dniach 24—28 września 1979 r. w Narodowym Muzeum Morskim w Amsterdamie. Udział w nim wzięło 36 ekspertów i obserwatorów z Australii, Bangladeszu, Danii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Japonii, Kenii, Polski, Portugalii, Republiki Federalnej Niemiec, Szwecji i Wielkiej Brytanii oraz reprezentanci holenderskiego Ministerstwa Kultury, UNESCO, Fundacji „Save Amsterdam” i Holenderskiego Komitetu Narodowego UNESCO. W czasie sympozjum uczestnicy zwiedzili poldery ijselmerskie, laboratorium zarządu zagospodarowania tych polderów oraz Morskie Muzeum Archeologiczne z pracowniami konserwatorskimi w Lelystad i Ketelhaven.

„Duże obiekty” z drewna wydobyte z wody — to przede wszystkim wraki statków i okrętów, barek i dużych łodzi, drewniane konstrukcje obronne i budowlane odkrywane w badaniach podwodnych i wykopaliskach, takie, które nie mieszczą się w zbiornikach posiadanych przez pracownię konserwatorską, wyposażone i przygotowane do konserwowania drewna wydobytego z wody.

W referatach i dyskusjach sympozjum rozważano następujące problemy:

— Rozwój badań podwodnych i wykopaliskowych pociąga za sobą stałe odkrywanie nowych, interesujących zabytków. Do najciekawszych zabytków nautologicznych należy wrak okrętu Holenderskiej Kompanii Wschodnioindyjskiej „Amsterdam”, który zatonął w początku XVIII w. u wybrzeży południowej Anglii, gdzie obecnie się znajduje zagrzebany na plaży w pobliżu Hastings. Planowane w przyszłości wydobyć, przetransportować do Holandii, zakonserwować i wyeksponować wraku

1. Fragment statku z XVI w. odkrytego na polderze